

cios, así en España como en Inglaterra, y todavía se recuerda el canto popular con que era aplaudido:

*Sagar eder guezatea,
Guerrian ere ezpatea,
Domenjon de Andia
Guipuzcoaco erreguia.*

SEVERO DE AGUIRRE MIRAMON.

BIZI DA AMA EUSKERA.

(COMPOSICION LAUREADA EN EL CONCURSO DE MAULEON.)

Iru gaubela Amari eginaz
Nenguan arbolapian,
Neure begiak liortu ezin da
Bere buruko zapiari;
Jaunak es baleust gorde bizia
Ainbeste miñen erdian,
Bakezko lotan arimiau ta
Gorputza neukan obian.

Eguzki ederrak ikuste ez arren
Negargarriau lurrian,
Odei illun bat ipini eban
Arpegiaren aurrian;
Baltzez jantzirik agertu oi zan
Damuz goissian goissian,
Gorde illargia, lotsaz izarrak
Gabaz azaltzen etziran.

Ni gisajo au, Amari munka
Bekoki ta begietan,
Sur, espai, okotz, matralla biana,
Esku eta oñ otzetan;
Erdeldun askok ikusi arren
Estura samin orretan,
Ezer ez utsa bazan legeche
Aurrera euren bidietan.

Irugarrengo gau erdirako
Eztarri au zarratu zan,
Begiak agor, pultsuak geldia,
Osta-osta bizi nintzan;
Gizon argitsu bizi eder bat
Nun dakustan zeruetan,
Zuriz jantzita odei gain baten
Lauburugaz eskuetan.

Ule luze ta bizar urdinez
Agura itzaltsu bat zan,
Odei gañian puzkaten geldia
Ikusi neyan egon zan;
Asi zanian baña beruntza
Ez dakit nola ez zelan,
Onastarri bat baño lenago
Jausten jat albulan bertan.

Justuri (*) batez alako otsik
Ez dau ez iñoz atera;
Mendiak dar-dar, aitzak lokaka
Euskal-erria ikara;
Arri bat legeche ni otz ta gogor
Iya zentzun asko baga,
Ots gozo batek bertati diñost
Jaunak gorde zagizala.

Bakia zugaz, baita anayakaz
Natortza iragartera,
Tubal aita naz, zerutik nator
Amacho osatutera,
Atsegin eta pozeche bertek
Zerutar danak batera,
Kantetan dabe: izketa artian
Garbiena da Euskera.

Omen artian baña nituzan
Entzun nik zure negarrak,
Aitu nituzan zerurañoko
Zure dei eta deadarrak;
Beian ichirik illargia ta
Eguskia zein izarrak,

(*) Justuria, trueno.

Oraindik gora igoten eben
Amodio orren sugarrak.

Baña nasaitu, atsedean zaite,
Seine maitea, ez da ill, Ama.
Ume gaiztuen atsekabiak
Geissotu dabe orrela;
Orain guztiak negar dabe egin
Ezaguturik okerra,
Ill dalakuan beti betiko,
Euskera Ama laztana.

Negar dabe egin Bizkayak eta
Araba ta Gipuzkoak,
Negar dabe egin Naparrak eta
Euskeldun Franziaquak;
Orain arteko uts egitiak
Daukazuez parkatuak,
Baldin bazare aurrera izaten
Anayok alkar artuak.

Auē esanda, putz egin eutsan
Ama geisuari aotik,
Eta bertati gazte bat legez
Oñen gañera zan zutik;
Eta dirautsa: Ama jatsi naz
Zeruetatik zugaitik,
Seme leyal au ill ziñala ta
Neukalako otsez lurretik.

Biziko zara baña zu emen,
Munduak dirauan arte,
Lur onetara etorri ziñan
Neugaz orain lau milla urte,
Etsai gaistuak gerra miñ asko
Ta zauri egin deutsue,
Baña oraindik Ama bizkorrik
Ikusi biar zaitue.

Agur zerura banua; eta
Ceyago etzan ikusi,
Ama bakarrik neuri begira
Eta ni barriz berari,
Zabal-zabalik bere besuak
Eustazan laster ezarri,
Sotil ta umill entzun neutsazan
Berba samurrok berari

Pasiño latza irago dot; ay!
Juan diran egunetan;
Neure arimau neukan ala ez
Ez dakit gorputz onetan;
Indar barri ta bizi bizi bat
Biotzian dot sometan,
Odol gaztia darabildala
Uste dot neure zañetan.

Seme guztiak esan eyezu
Bizirik nazala emen,
Ta datozela char eta onak
Danak ikusi nagien;
Mundua mundu arbolapian
Bizirik euki naizuen,
Berbeta gozo eder onetan
Sayatu danok egiten.

Egia da bai ume-zurtz gagoz
Foru baga lotsarian,
Baña emongo arbola onek dauz
Orriak udabarrian;
Negu gogor ta ekach andiak
Artu gaitue erdian,
Ainbeste gachez ez gara egon
Lenago Euskel-errian.

Baña begira, neure semia,
Arbola oni an goyan,
Nun anchinako Lauburu zarra
Zelan daukan agirian;
Esan egizu lotsarik baga
Ta arrokeria andian,
Beste gauzarik ez dala adorau
Sekula Euskel-errian.

Zuaz, barrero dirautsut eta
Neure bedeinkaziñuaz,
Zuaz, anayak argitutera
Emen ikusi dozunaz;
Baña ez arren geyago nastu
Erdeldunen oiturakaz,
Neugaz bakarrik biziko zare
Munduan atseginakaz.

Irakatsiok entzun neutsazan
Malkuak gorde ezinik,
Aldendu nintzan, esku-oñetan
Laztan gozoz mun egiñik,
Neure erriari iragartera,
Ez dala ez ill Amarik,
Eta anayok gaitiala izan
Euskeldun garbi bakarrik.

Neure anayak, bat izan beti
Euskeldun siniskeretan,
Bat izan geure uste, erechi,
Gogo eta asmuetan;
Fede bizi bat baldin badogu
Biotz eta arimetan,
Bakez oraindik biziko gara
Mendi, ach eta ibarretan.

FELIPE ARRESE Y BEITIA.

Juegos florales euskaros en San Sebastian.

La Comision especial encargada de la organizacion de estas justas literarias, de acuerdo con el Excmo. Ayuntamiento de esta Ciudad y la Excm. Diputacion provincial, ha dispuesto para el mes de Setiembre próximo, un certámen de escritores euskaros y un concurso de bersolaris-improvisadores, que se verificarán con arreglo al siguiente programa:

CERTÁMEN POÉTICO

Como modesta recompensa que sirva de lauro y de estímulo á los escritores que se dedican al cultivo de la literatura bascongada, se concederán los premios siguientes:

TRABAJOS EN PROSA.

1.º UNA CORONA DE PLATA, *regalo del Excmo. Ayuntamiento*, para el autor de la mejor tradicion ó leyenda bascongada, escrita en cualquiera de los dialectos euskaros, entendiéndose que, en igualdad de circunstancias, será preferida la que sea completamente original.

2.º UN TINTERO DE HIERRO, INCRUSTADO EN ORO, CON PLUMA, SELLO Y CORTA-PAPELES DEL MISMO JUEGO, *regalo de la Exce-lentísima Diputacion*, para el que presente el mayor número de voces técnicas ó facultativas, creadas, con arreglo á los principios de la etimología bascongada, y con raíces de esta